

- d) informacje wskazujące, że przez okres co najmniej 10 lat w przedsiębiorstwie nie będzie podejmowana działalność w sektorze budownictwa okrętowego;
- 4) wsparcie kontraktów na budowę statków, należy podać:
- a) charakterystykę wspieranego kontraktu, w szczególności:
- rodzaj statku, którego kontrakt dotyczy,
  - rodzaj prac objętych kontraktem,
- b) informację, w jakim terminie od podpisania kontraktu statek ma być dostarczony zamawiającemu,
- c) szczegółowe uzasadnienie długości okresu realizacji kontraktu, w przypadku gdy przekracza on 3 lata;
- 5) inwestycje, należy podać:
- a) informacje określone w części III.4 pkt 1, 2 i 7 załącznika I do rozporządzenia Komisji,
- b) informacje wskazujące, że pomoc jest przeznaczona na inwestycje związane z modernizacją lub unowocześnieniem stoczni,
- c) informacje wskazujące, że ww. inwestycje doprowadzą do zwiększenia produktywności istniejących urządzeń.

Załącznik nr 16

**DODATKOWE INFORMACJE PRZEKAZYWANE PREZESOWI URZĘDU
W PRZYPADKU POMOCY UDZIELANEJ W SEKTORZE GÓRNICTWA WĘGLA**

W przypadku pomocy udzielanej w sektorze górnictwa węgla przeznaczonej na:

- 1) ograniczenie działalności,
- 2) zapewnienie dostępu do zasobów węgla,

- 3) pokrycie kosztów nadzwyczajnych — należy podać informacje, o których mowa w decyzji Komisji z dnia 17 października 2002 r. ustanawiającej wspólne ramy przekazywania informacji potrzebnych do stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1407/2002 w sprawie pomocy państwa dla przemysłu węglowego (Dz. Urz. WE L 300 z 05.11.2002).

2468

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy¹⁾

Na podstawie art. 237¹¹ § 5 ustawy z dnia Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje: 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. puje:

¹⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia:

- dyrektywy 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz. Urz. WE L 183 z 29.06.1989),
- dyrektywy 91/383/EWG z dnia 25 czerwca 1991 r. uzupełniającej środki mające wspierać poprawę bezpieczeństwa i zdrowia w pracy pracowników pozostających w stosunku pracy na czas określony lub w czasowym stosunku pracy (Dz. Urz. WE L 206 z 29.07.1991),
- dyrektywy 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz. Urz. WE L 348 z 28.11.1992),
- dyrektywy 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych (Dz. Urz. WE L 216 z 20.08.1994),
- dyrektywy 2003/88/WE z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz. Urz. WE L 299 z 18.11.2003).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407.

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 września 1997 r. w sprawie służby bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. Nr 109, poz. 704) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeprowadzanie kontroli warunków pracy oraz przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, ze szczególnym uwzględnieniem stanowisk pracy, na których są zatrudnione kobiety w ciąży lub karmiące dziecko piersią, młodociani, niepełnosprawni, pracownicy wykonujący pracę zmianową, w tym pracujący w nocy, oraz osoby fizyczne wykonujące pracę na innej podstawie niż stosunek pracy w zakładzie pracy lub w miejscu wyznaczonym przez pracodawcę,”

— pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) doradztwo w zakresie stosowania przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy,”

— pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) uczestniczenie w konsultacjach w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, a także w pracach komisji bezpieczeństwa i higieny pracy oraz innych zakładowych komisji zajmujących się problematyką bezpieczeństwa i higieny pracy, w tym zapobieganiem chorobom zawodowym i wypadkom przy pracy,”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Służba bhp nie może być obciążana innymi zadaniami niż wymienione w ust. 1, z wyjątkiem pracownika zatrudnionego przy innej pracy, o którym mowa w art. 237¹¹ § 1 Kodeksu pracy,”

c) po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Organizacja i rozkład czasu pracy pracownika służby bhp oraz pracownika zatrudnionego przy innej pracy, o którym mowa w art. 237¹¹ § 1 Kodeksu pracy, powinny zapewniać pełną realizację zadań, o których mowa w ust. 1.

4. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, pracodawca udostępnia służbie bhp oraz pracownikowi zatrudnionemu przy innej pracy, o którym mowa w art. 237¹¹ § 1 Kodeksu pracy, a także specjalście spoza zakładu pracy, o którym mowa w art. 237¹¹ § 2 Kodeksu pracy, informacje mogące wywierać wpływ na bezpieczeństwo pracy i ochronę zdrowia pracowników, w szczególności dotyczące:

- 1) stanu środowiska pracy, w tym wyników badań i pomiarów czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy,
- 2) zastosowanych dotychczas środków, w tym technicznych i organizacyjnych, zapobiegających zagrożeniom zdrowia lub życia pracowników w odniesieniu do zakładu pracy i poszczególnych stanowisk pracy,
- 3) środków przewidzianych w razie potrzeby udzielenia pierwszej pomocy, gaszenia pożaru i ewakuacji pracowników.”;

2) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Uprawnienia, o których mowa w § 3, przysługują również pracownikowi zatrudnionemu przy innej pracy oraz specjalście spoza zakładu pracy, o których mowa odpowiednio w art. 237¹¹ § 1 i 2 Kodeksu pracy.”;

3) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Pracowników służby bhp zatrudnia się na stanowiskach: inspektorów, starszych inspektorów, specjalistów, starszych specjalistów oraz głównych specjalistów do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Pracownikami służby bhp mogą być osoby spełniające następujące wymagania kwalifikacyjne:

1) inspektorem do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca zawód technika bezpieczeństwa i higieny pracy,

2) starszym inspektorem do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca:

a) zawód technika bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 3-letni staż pracy w służbie bhp lub

b) wyższe wykształcenie o kierunku lub specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy albo studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,

3) specjalistą do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie o kierunku lub specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy albo studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 1 rok stażu pracy w służbie bhp,

4) starszym specjalistą do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie o kierunku lub specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy albo studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 3-letni staż pracy w służbie bhp,

- 5) głównym specjalistą do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy może być osoba posiadająca wyższe wykształcenie o kierunku lub specjalności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy albo studia podyplomowe w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz co najmniej 5-letni staż pracy w służbie bhp.
3. Pracownik kierujący wieloosobową komórką organizacyjną powinien spełniać co najmniej wymagania kwalifikacyjne określone w ust. 2 pkt 3. Pracownik zatrudniony w jednoosobowej komórce powinien spełniać co najmniej wymagania kwalifikacyjne określone w ust. 2 pkt 2.
4. W przypadku, o którym mowa w art. 237¹¹ § 2 Kodeksu pracy, pracodawca może powierzyć wykonywanie zadań służby bhp specjalistom spoza zakładu pracy, którzy spełniają co najmniej wymagania określone w ust. 2 pkt 3, lub osobie, która była zatrudniona na stanowisku inspektora pracy w Państwowej Inspekcji Pracy przez okres co najmniej 5 lat.
5. Pracownik zatrudniony przy innej pracy, któremu pracodawca może powierzyć wykonywanie zadań służby bhp zgodnie z art. 237¹¹ § 1 Kodeksu pracy, powinien spełniać wymagania określone w ust. 2.”.
- § 2. Osoby, o których mowa w art. 237¹¹ § 1 i 2 Kodeksu pracy, zatrudnione w służbie bhp i wykonujące zadania tej służby w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, niespełniające wymagań kwalifikacyjnych określonych w § 4 rozporządzenia, o którym mowa w § 1, w brzmieniu ustalonym niniejszym rozporządzeniem, zachowują prawo do zatrudnienia w służbie bhp i wykonywania zadań tej służby przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- § 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2005 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

2469

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 4 listopada 2004 r.

w sprawie szczegółowych wymagań w stosunku do diagnostów

Na podstawie art. 84a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania w stosunku do diagnostów;
- 2) program szkolenia diagnostów;
- 3) zasady przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 20 czerwca

1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, zwanej dalej „ustawą”, i wysokość opłaty za egzamin;

- 4) wzory dokumentów związanych z uzyskaniem uprawnień do wykonywania badań technicznych.

§ 2. Diagnostą uprawnionym do wykonywania badań technicznych pojazdów może być osoba, która spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) posiada wyższe wykształcenie techniczne o specjalności samochodowej i udokumentowane 2 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy lub obsługi pojazdów;
- 2) posiada średnie wykształcenie techniczne o specjalności samochodowej i udokumentowane 4 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub w zakładzie (warsztacie) naprawy pojazdów na stanowisku naprawy lub obsługi pojazdów;
- 3) posiada wyższe wykształcenie techniczne o specjalności innej niż samochodowa i udokumentowane 4 lata praktyki w stacji obsługi pojazdów lub

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej — transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 134, poz. 1429).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 92, poz. 884, Nr 121, poz. 1264 i Nr 173, poz. 1808.